Els colors de la política

« Fa un temps a la política espanyola només es parlava en colors per parlar dels Verds. Diumenge passat vam sentir parlar de grocs, blaus, blaus cel, morats, taronges, vermells»

JOSEP CAMPMAJÓ

Una de les aventures més sorprenents en aquesta vida és la de fer de votant, especialment passades les vuit del vespre. Si has votat el partit guanyador a nivell estatal deus pensar que ets el rei del mambo, fins que t'adones que a Girona la dreta espanyolista comença a ser residual. Que sí, que ja sé que hi ha hagut algun vot de més respecte la darrera batalla.

Però el repunt Popular és un regal a compte de l'entrebancada que s'ha fotut l'altre partit de la dreta d'esquerres, o del centre esquerra dret espanyolista (ja em compreneu, oi, si no no sé com definir C's) i que l'altre partit de dretes, però català, no tenia a qui presentar. A Unió tothom li ha anat plegant o passant xiulant com qui no vol la cosa a un dels tants partits de nova fornada que han aparegut després de l'aparició de l'independentisme massiu.

Si per contra resulta que ets votant socialista, pel que sents dir als que manen o diuen manar d'entre els teus, semblaria que no ha passat massa res. És a dir, ni has guanyat ni has perdut, sinó tot el contrari. Que per alguna cosa qui és socialista dels de sempre ho seguirà essent fins que es mori. A no ser que ERC t'ofereixi un sou, és clar.

I si has votat algun dels dos membres principals del club de JuntsxSí probablement t'has quedat amb un posat de pensar molt i molt, com si reflexionessis cap endins però mirant els estels, i preguntant-te: què hauria passat si, com volia d'entrada, hagués votat els grocs i no els blaus? O els blaus i no els grocs?

Potser hauríem aturat els morats, penses. Però aturar-los a on? A Girona? A Catalunya? A Espanya? Perquè a les espanyes l'aposta de Podem ha quedat amorrada malgrat les previsions, es veu. Fa un temps a la política espanyola només es parlava en colors per parlar dels Verds. Diumenge passat vam sentir parlar de grocs, blaus, blaus cel, morats, taronges, vermells. I no sé ben bé si era per vergonya a dir el nom del partit o per por a que l'immobilisme de la política espanyola ens tornés a fer pujar els colors a la cara.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/06/28/colors-politica/791003.html?utm_source=rss